

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України (далі – ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) розглянула проект Закону України «Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення» (далі – проект Закону) разом з додатками, поданий листом Міністерства економіки України (далі – Мінекономіки) від 17.02.2022 № 4709-02/7952-03.

За результатами проведеного аналізу проекту Закону та аналізу його регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону, керуючись частиною четвертою статті 21 цього Закону, ДРС,

встановила:

проект Закону визначає правові, організаційні засади поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення та спрямований на охорону життя та здоров'я людини під час поводження з ними, забезпечення національної безпеки, публічної безпеки і порядку та охорони довкілля.

Зокрема, шляхом запровадження дозволів на придбання, зберігання вибухових матеріалів промислового призначення, імпорту, експорту та транзиту через територію України вибухових матеріалів промислового призначення.

Однак, проект регуляторного акта не може бути погоджений у запропонованій редакції та потребує доопрацювання з урахуванням наступних зауважень.

Так, відповідно до статті 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон України про дозвільну систему) дія цього Закону не поширюється зокрема, на дозвільну систему, що поширюється на операції зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими матеріалами і речовинами, сильнодіючими отруйними речовинами та на відносини у сфері державного експортного контролю.

Натомість, статтю 4 проекту Закону передбачено, що до повноважень Кабінету Міністрів України у сфері поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення віднесено встановлення порядку видачі дозволів на виконання підривних робіт, робіт з утилізації боєприпасів, на експлуатацію устаткування для виробництва вибухових матеріалів промислового призначення та утилізації боєприпасів.

Державна регуляторна служба України

РІШЕННЯ № 141 від 06.04.2022

Також, статтею 13 «Проведення підривних робіт» проекту Закону передбачається поряд з необхідністю одержання відповідного дозволу, що підривні роботи проводяться відповідно до проектно-технічної документації, затвердженої в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування державної політики у сфері поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення.

Тобто, проект Закону передбачає подвійне державне регулювання господарської діяльності з підривних робіт, а також обов'язкове страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам унаслідок проведення цих робіт.

Крім того, у зазначеній статті проекту Закону не визначено дозвільний орган, до компетенції якого буде віднесено видачу відповідного дозволу. Аналогічно, не визначено дозвільний орган, до компетенції якого буде віднесено видачу дозволу на проведення робіт з утилізації боєприпасів у відповідності до статті 15 проекту Закону.

Акцентуємо увагу на тому, що пунктом 48 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України від 19 травня 2011 року № 3392-VI згідно з Додатком, передбачено дозвіл на початок виконання робіт підвищеної небезпеки на експлуатацію (застосування машин), механізмів, устаткування підвищеної небезпеки.

Пунктом 2 Переліку видів робіт підвищеної небезпеки Додатку 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1107 «Про затвердження Порядку видачі дозволів на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки» роботи та роботи, пов'язані з використанням енергії вибуху, утилізація зброї, звичайних видів боєприпасів та виробів ракетної техніки, виготовлення, випробування, транспортування, зберігання та використання промислових вибухових матеріалів та їх знешкодження віднесено до групи А та виконуються на підставі дозволу.

Враховуючи зазначене та відповідно до вимог Закону про дозвільну систему, дозвіл, що дає право суб'єктам господарювання на перевезення вибухових матеріалів промислового призначення, визначений статтею 11 проекту Закону, має ознаки документа дозвільного характеру.

Статтею 1 Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про Перелік) встановлено заборону вимагати від суб'єктів господарювання отримання документів дозвільного характеру, які не внесені до Переліку, затвердженого цим Законом. Встановлення інших видів документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності може здійснюватися шляхом внесення відповідних змін до цього Закону.

Зміни до Переліку вносяться одночасно (разом) з внесенням змін до законів України, що регулюють відносини у цій сфері.

Відповідно, проект Закону у частині дозвільної системи у сфері господарської діяльності не узгоджується зі статтею 4 Закону України про дозвільну систему, якою визначені основні вимоги до дозвільної системи у сфері господарської діяльності, що встановлюються виключно законами.

Окрім зазначеного, засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

При цьому, враховуючи вимоги статті 21 Закону, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову у погодженні проектів регуляторних актів з урахуванням як самого проекту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, АРВ.

Відповідно до статті 1 Закону АРВ – це документ, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики.

Водночас, розробником проекту Закону АРВ підготовлений формально, без наявності всієї необхідної інформації, передбаченої Законом та Методикою проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2004 року № 308 (далі – Методика), що у свою чергу, не доводить відповідність проекту Закону принципам державної регуляторної політики.

При підготовці II розділу «Цілі державного регулювання» АРВ існує потреба у чіткому визначенні цілей прийняття регуляторного акта, які мають бути безпосередньо пов'язані із вирішенням проблеми.

При формулюванні цілі слід було дотримуватися таких правил: вона повинна бути реально досяжною, викладена чітко і лаконічно із застосуванням слів, які б означали завершеність (для прикладу: зменшити, збільшити, розподілити, організувати, виробити, тощо), а також вимірюваною, оскільки формулювання цілі проводиться із урахуванням трьох вимірів, а саме кількісного, якісного та часового.

Натомість, запропоновані розробником цілі державного регулювання як удосконалення вже запровадженого державою регулювання відносин, що виникають у процесі поводження з вибуховими матеріалами, та встановлених принципів і процедур поводження з вибуховими матеріалами з метою чіткого їх окреслення, інтеграція вимог законодавства Європейського Союзу у національне законодавство неможливо досягти шляхом запровадження дозволів на придбання, зберігання вибухових матеріалів промислового призначення, імпорт, експорт та транзит через територію України вибухових матеріалів промислового призначення у зв'язку з тим, що обраний спосіб досягнення цілей суперечить чинному законодавству.

При підготовці IV розділу «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробник проекту регуляторного акта повинен навести опис усіх можливих альтернативних способів досягнення встановлених цілей та визначити переваги обраного способу. Передусім доцільно розглядати лише реалістичні альтернативи, тобто такі, які спроможні розв'язати існуючу проблему, можуть бути впроваджені та виконані на практиці.

Однак, у зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у цій частині розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу досягнення визначених цілей.

При підготовці VIII Розділу «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» наводиться перелік показників результативності відповідного регуляторного акта, які в подальшому стануть основою для відстеження результативності такого регуляторного акта. Саме за допомогою показників результативності можна визначити, чи досягає регуляторний акт мети, заради якої його було прийнято.

Проте в АРВ не зазначені додаткові показники результативності, яких повинно бути у кількості не менше трьох відповідно до вимог Методики.

За результатами розгляду положень проекту Закону та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект акта розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, визначених статтею 4 Закону, зокрема доцільності, ефективності, адекватності, та статті 8 Закону у частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Враховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити у погодженні проекту Закону України «Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення».

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР

